

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. K** zastoupený JUDr. Alenou Lasotovou, advokátkou, se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Přívozká 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 7. 2005, č. j. 61 Az 196/2004 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 11. 7. 2005, č. j. 61 Az 196/2004 - 18, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2004, č. j. OAM-3000/VL-07-05-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenoval ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatel konstatoval, že je v zemi svého původu pronásledován a má problémy s místními mafiány, což stát trpí a pravděpodobně i podporuje, proto nemá smysl se obracet na policii. Stěžovatel poukázal na čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané

Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 11. 2005, č. j. 61 Az 196/2004 - 31, ustanovil stěžovateli zástupkyni pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Alenu Lasotovou, advokátku. Krajský soud zároveň vyzval zástupkyni stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o rozsah a důvody napadení rozsudku krajského soudu. Současně stěžovatele poučil o tom, že pokud nebude jeho podání ve stanovené lhůtě doplněno, může Nejvyšší správní soud řízení o tomto podání odmítnout. Uvedené usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 21. 11. 2005 a zástupkyni stěžovatele dne 20. 11. 2005.

Protože zástupkyně stěžovatele na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagovala, Krajský soud v Ostravě dne 23. 12. 2005 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy zástupkyně stěžovatele nereagovala na výzvu krajského soudu k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelem zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 7. 2005, č. j. 61 Az 196/2004 - 18, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká. Stěžovatel nadto v kasační stížnosti uvádí, že Krajský soud v Ostravě napadeným usnesením řízení zastavil, přestože napadeným rozsudkem byla jeho žaloba zamítnuta.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

Tak tomu je v posuzované věci, kdy stěžovatel napadl nezákonnost rozhodnutí správního orgánu, uvedl pouze výčet porušených ustanovení správního řádu a s odkazem na Příručku pro uprchlíky zdůraznil, že je v zemi původu pronásledován místními mafiány, aniž uvedl rozsah a důvody napadení rozsudku krajského soudu. Takto formulovanou kasační

stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel v zákonné lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že citované údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 11. 2005, č. j. 61 Az 196/2004 - 31, byla stěžovateli na jeho žádost ustanovena pro řízení o kasační stížnosti zástupkyně JUDr. Alena Lasotová, advokátka. Nejvyšší správní soud však nepřiznal zástupkyni stěžovatele odměnu za zastupování, neboť zástupkyně stěžovatele nereagovala na výzvu soudu k doplnění kasační stížnosti a ze spisu nevyplývá, že by učinila některý z úkonů uvedených v ustanovení § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu